

2005. június 9., csütörtök

P6_TA(2005)0230

Az európai versenyképesség megerősítése

Az Európai Parlament állásfoglalása az európai versenyképesség megerősítéséről, a KKV-k szerepére és az ezzel kapcsolatos politikára vonatkozó, az iparban bekövetkező változások következményeiről (2004/2154(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „A szerkezetváltás támogatása: Iparpolitika a kibővített Európában” közleményére (COM(2004)0274),
- tekintettel a Bizottság „Aktív versenypolitika egy versenyképesebb Európáért” közleményére (COM(2004)0293),
- tekintettel az Európai Alkotmányt létrehozó szerződés II-76. cikkére (A vállalkozás szabadsága),
- tekintettel a 2000. március 23–24-i, lisszaboni Európai Tanács elnökségi következtetéseire, és a Parlament – azon Európai Tanácsot megelőző – 2000. március 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾),
- tekintettel a Tanácsának és a Bizottságnak 2004. november 3-án beterjesztett, a növekedésről és foglalkoztatásról szóló Kok-jelentésre,
- tekintettel a Bizottság „Közös munkával a növekedésért és a munkahelyekért – A lisszaboni stratégia új kezdete” közleményére (COM(2005)0024),
- tekintettel a 2005. március 22-23-i, brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság „Közös jövőnk építése – A kibővült Unió politikai kihívásai és költségvetési eszközei a 2007-2013 közötti időszakban” közleményére (COM(2004)0101), és a Bizottság „A 2007-2013 közötti időszakra szóló pénzügyi terv” közleményére (COM(2004)0487),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezésekkel kapcsolatos tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2004)0492),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra vonatkozó európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2004)0495),
- tekintettel a Tanács 2000. december 20-i határozatára a vállalatokra és a vállalkozói szellemre, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra (KKV) vonatkozó több éves programmal kapcsolatban (2001-2005) ⁽²⁾),
- tekintettel a Kisvállalkozások Európai Chartájára, amelyet az Európai Tanács 2000. júniusi santa maria da feirai ülésén fogadtak el,
- tekintettel a Kisvállalkozások Európai Chartájának végrehajtásáról szóló bizottsági jelentésre (COM(2005)0030),
- tekintettel a kockázati tőkebefektetéssel kapcsolatos cselekvési terv (RCAP) megvalósítására vonatkozó bizottsági közleményre (COM(2003)0654),
- tekintettel a Bizottság 'Európai kormányzás: Jobb jogalkotás' közleményére (COM(2002)0275),

⁽¹⁾ HL C 377., 2000.12.29., 164. o.,

⁽²⁾ HL L 333., 2000.12.29., 84. o.,

2005. június 9., csütörtök

- tekintettel a Bizottságnak a hatásvizsgálatról szóló közleményére (COM(2002)0276),
 - tekintettel 1991. július 11-i állásfoglalására a közösség iparpolitikájáról egy nyitott és versengő környezetben ⁽¹⁾, az 1995. június 29-i állásfoglalására az EU ipari versenypolitikájára vonatkozó bizottsági közleményről ⁽²⁾, és a 2003. október 23-i állásfoglalására a kibővített Európa iparpolitikájával kapcsolatban ⁽³⁾,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A6-0148/2005),
- A. hangsúlyozza az EU ipari szektorának jelentőségét a foglalkoztatás, a jólét megteremtése és a szolgáltatási szektor tevékenységei terén,
- B. osztja a Bizottság szemléletét, amely az európai ipar versenyképességének szükségszerűségén alapszik, és célja az iparban bekövetkező változások támogatása,
- C. mivel az ipari ágazat jövője szorosan kötődik a szolgáltatási szektor növekedéséhez; a szolgáltatások hozzájárulnak a gyártási szektoron belüli termelékenység megnöveléséhez, és a gyártás növekedése keresletet támaszt a szolgáltatások iránt,
- D. üdvözli az EU új foglalkoztatási és növekedési stratégiájának elindítását; emlékeztet arra, hogy az EU lemaradt az iparpolitika területén, és hogy sürgős és hatékony cselekvésre van szükség,
- E. megállapítja, hogy az EU kibővítése jelentősen megváltoztatta iparának szerkezetét, és hogy a nemzetközi verseny nyomása fokozódott,
- F. ismerte az iparpolitika területi dimenziójának és az ipar-áttelepítések jelenségének káros kihatását; hangsúlyozza a gazdasági átalakításokkal sújtott régiók ipari szerkezet-átállításának jelentőségét,
- G. mivel az EU-nak az elöregedő népesség óriási demográfiai kihívásaival kell szembenéznie, amely egyértelműen kihat majd az ipari ágazatra, beleértve a munkaerőpiaci részvétel hanyatlását is,
- H. mivel a versenyképesség elérése az emberi erőforrásoktól függ; és, hogy a foglalkoztatás számszerű és minőségi javítása az ipart is érinti,
- I. mivel az ipar nem homogén egység, és mivel az ágazati megközelítés lehetővé teszi a versenyképesség tényezőinek hatékonyabb felmérését; mivel figyelembe kell venni a vállalatok, különösen a kisvállalatok természetét, méretét és tevékenységének típusát; szem előtt tartva az Unió vállalatainak több mint 95 %-át képviselő kisvállalkozások gazdasági és társadalmi fontosságát, és kulcsszerepüket a lisszaboni stratégia végrehajtásában,
- J. megállapítja, hogy az iparpolitika jelenlegi szerény eszközei nem teszik lehetővé az ipar csúcstechnológiákra való átállását; és, hogy nélkülözhetetlen a kutatás és fejlesztés (K&F) erőteljes állami és magán finanszírozása,
- K. mivel úgy véli, hogy elengedhetetlen a vállalatok működésére vonatkozó jogszabályi és szabályozási keretek, valamint a vállalatok közösségi programokhoz történő hozzáféréseinek javítása, úgyelve arra, hogy számításba vegyék a vállalkozások, beleértve a kisvállalkozások érdekeit, ugyanakkor kellően figyelembe kell venni a törvényi és adminisztratív terhek csökkentésének igényét,
- L. tekintettel az EU iparának 2004 utáni helyzetéről szóló naprakész információ iránti igényre,

⁽¹⁾ HL C 240., 1991.9.16., 213. o.

⁽²⁾ HL C 183., 1995.7.17., 26. o.

⁽³⁾ HL C 82. E, 2004.4.1., 627. o.

2005. június 9., csütörtök

Az európai iparpolitika célkitűzéseinek meghatározása

1. üdvözli a Bizottság döntését, miszerint az iparpolitika kérdésének az EU legfontosabb célkitűzéseire kell tartoznia.
2. támogatja a szerkezetváltást megelőlegező és kísérő, szilárd és versenyképes európai iparbázis fejlesztését célzó voluntarista iparpolitika ösztönzését;
3. méltányolja az iparleépítés és a strukturális változás közötti megkülönböztetést, és egyetért a Bizottság értékelésével, miszerint 'az európai iparnak strukturális változásokkal kell szembenéznie, e folyamat általában kedvező hatást fejt ki, így azt ösztönözni kell'; mindemellett megjegyzi, hogy ez utóbbiak elemzése nem teljes, és nincsenek biztos adatok az ipar-áttelepítéseket illetően; következésképpen úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak fel kell kérnie egy, az Európai Változásfigyelő Központtal (EMCC) szorosan együttműködő és elsősorban az ott már megszerzett ismeretekre és tapasztalatokra támaszkodó szakértői csoportot egy jelentés készítésére a témáról az Európai Tanács számára;
4. úgy véli, hogy a foglalkoztatás mennyiségi és minőségi növelésének az iparpolitika egyik legfontosabb célkitűzéséhez kell tartoznia; úgy ítéli meg, hogy elengedhetetlen az ipar vonzerejének növelése a fiatalok körében; kéri az ipari szakmákkal és szaktudással kapcsolatos tájékoztatás erősítését, amelyet a szakképesítések elismerésének és az egész életen át tartó tanulás európai politikájának kell kísérnie; kéri a szociális partnereket, hogy támogassák ezt a célt, és vegyék ki részüket a közös fellépések támogatásáért vállalt felelősségben;
5. úgy ítéli meg, hogy a társadalmi párbeszéd hozzájárulhat a legjobban teljesítő, illetve a legveszélyeztetettebb ágazatok azonosításához; e célból egy európai ipari fejlesztési konferencia keretén belül sor kerülhetne a társadalmi párbeszédben résztvevő partnerek, különösen a társadalmi párbeszéd és a legjobb gyakorlatok terén szakértelemmel rendelkező, szektorális tanulmányokat készítő Dublin Alapítvány és a Bizottság közti rendszeres találkozókra;
6. megjegyzi, hogy az ipari ágazatban főleg férfiakat foglalkoztatnak; a Bizottság az egész életen át tartó tanulás iránti elkötelezettsége részeként ösztönözni kellene a nőket arra, hogy ipari szakmai képzést válasszanak;
7. nagyobb erőfeszítéseket kér az emberi erőforrás fejlesztése érdekében, amely innovációs potenciáljánál fogva hozzá tud járulni az ipar hosszú távú versenyképességéhez; úgy ítéli meg, hogy elengedhetetlen az ipar vonzerejének növelése a fiatalok körében; kéri az ipari szakmákkal és tudással kapcsolatos tájékoztatás erősítését, amelyet a szakképesítések elismerésének és az egész életen át tartó tanulás európai politikájának kell kísérnie;
8. azt kívánja, hogy az iparpolitika tegye lehetővé az európai élmezőnyhöz tartozók kiemelkedését;
9. úgy ítéli meg, hogy az európai kutatópolitikai eszközöket, így a technológiai platformokat és technológiai kezdeményezéseket, az ipar versenyképességének növelésére kell felhasználni;
10. úgy ítéli meg, hogy az európai iparpolitikának erősítenie kell az ipar innovatív képességét, beleértve a műszaki, technológiai és kereskedelmi innovációt is;
11. úgy ítéli meg, hogy a gazdaságilag felemelkedő országok által gerjesztett fokozódó versenynek ösztönöznie kell a állami hatóságokat arra, hogy kedvezőbb feltételeket teremtsenek az olyan új érték-növelő termelési kombinációk és termelés számára, amelyek minőségi munkahelyeket teremtenek és garantálják Európa komparatív előnyét;
12. úgy ítéli meg, hogy az EU iparpolitikájának kiegyensúlyozott fejlődéshez kell vezetnie a társadalmi kohézió fenntartása mellett;
13. hangsúlyozza, hogy a szerkezetváltás támogatási és megelőzési folyamatában a gazdaságilag és szociálisan érdekelt feleknek olyan szerepet kell játszania, amely alapján megállapodások által előmozdíthatják a munkaszervezés innovatív formáit, és a dolgozók számára biztosíthatják a változásokhoz való alkalmazást lehetővé tevő képzést;

2005. június 9., csütörtök

Az európai iparpolitika különböző dimenzióinak figyelembe vétele

14. osztja a Bizottság ágazati megközelítését, és reméli, hogy a Bizottság ágazonként független és tárgyilagos versenyképességi mérlegeket fog készíteni, beleértve a versenyképesség globális környezetben való értékelését; továbbá azt kéri, hogy ezek az ágazati felmérések vegyék figyelembe a foglalkoztatottságot és az ipar hatását a foglalkoztatási övezetekre, és vizsgálják meg a környezetvédelmi és társadalmi kérdéseket is; úgy véli, hogy ezen felméréseknek azon igények meghatározását és megelőzését kell szolgálniuk, amelyekkel az iparnak szembe kell néznie;

15. úgy ítéli meg, hogy annak biztosítására, hogy a versenyképességi értékelések hasznosak legyenek, és megfelelően számításba vegyék a foglalkoztatási kérdéseket, egyeztetni kell a szociális partnerekkel, és ha lehetséges, meg kell őket hívni az értékelések előkészítésében történő részvételre;

16. azt kéri, hogy az ágazati megközelítés vegye figyelembe a KKV-k és a kis- és közepes iparágak szerepét a termelésben és a tevékenységek kiszervezésében az együttműködési láncok kialakítása révén; továbbá kéri, hogy ez a megközelítés vegye figyelembe a mikrovállalkozásokat is, mert ezek az EU vállalatoknak több mint 92 %-át alkotják; megerősíti, a Kisvállalkozások Európai Chartájának fontosságát és azt a kérését, hogy azt jogi érvényességgel ruházzák fel; e tekintetben határozatot vár a Tanácstól;

17. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta azon erőfeszítések megtételét, amelyek az ipari változások által leginkább érintett területeken szükségesek, mivel az állami hatóságok feladata a munkavállalókra, régiókra és térségekre vonatkozó rövid távú és célirányos politikák végrehajtása; a strukturális alapokat, különösen pedig az Európai Szociális Alapot fel lehetne használni erre a célra;

18. hangsúlyozza az ipar tagolt jellegét az európai térségben; arra kéri a Bizottságot, hogy a Strukturális Alapokról és a keretprogramról folytatott tárgyalásoknál ezt vegye figyelembe; azt kéri, hogy jelentős forrásokat különítsenek el a versenyképességi központok és versenyképes ipari társulások fejlesztése érdekében; egyidejűleg kiemeli, hogy a minőségi termelés éppen olyan fontos, mint az alapokba fektetett pénzüsszeg;

19. javasolja, hogy hozzanak egyedi intézkedéseket az ipar-áttelepítéssel különösen sújtott ágazatokban és azokban az ágazatokban, amelyek csúcstechnológiával és/vagy komparatív előnyökkel rendelkeznek egy olyan bizottsági jelentés alapján, amely, többek között, figyelembe veszi ezen ágazatok által gyakorolt szociális és regionális hatásokat;

20. aggódik az új tagállamokbeli ipari ágazatról rendelkezésre álló adatok hiánya miatt; felkéri a Bizottságot, hogy készítsen ezekről az országokról ipari helyzetképet, az iparukra és az ipari munkahelyekre nehezedő fenyegetések elhárítására irányuló cselekvési tervvel együtt; felkéri a Bizottságot, hogy hajtson végre ezekben az országokban egyedi ellenőrzést a belső piaci vívmányokkal kapcsolatban; kiemeli a kisvállalkozásokról – különös tekintettel a kézműipari kisvállalkozásokra – szóló ismeretek hiányát minden tagállamban, beleértve a régiókat is, és megismétli azt az igényét, hogy álljanak rendelkezésre statisztikai és gazdasági tanulmányok ezekről a vállalatokról;

21. kiemeli a Bizottság azon alapkövetkeztetését, hogy az új tagállamok egyelőre törékeny versenyképességének fenntartásához a szabályozás egyszerűsítésére van szükség, továbbá úgy véli, hogy az általános versenyképesség megerősítéséhez és a valós foglalkoztatottság növekedésének biztosításához, ennek a jogalkotás megkönnyítésére irányuló kérésnek az EU valamennyi tagállamára kell vonatkozna;

22. felhívja a figyelmet arra, hogy az EU-nak a munkáltatók küszöbön álló nyugdíjba vonulásával kapcsolatos óriási kihívással kell szembenéznie, és kiemeli, hogy munkahelyek milliói forognak veszélyben; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy állítsanak fel egy, a vállalatok képviselői szervezeteivel egyeztetett közösségi stratégiát az átmenet és a jelenleg is jól működő vállalatok utódlásának biztosítása érdekében;

2005. június 9., csütörtök

Ipari törekvéseket szolgáló módszer és szabályozási keret

23. úgy véli, hogy az iparpolitikának a felülvizsgált lisszaboni stratégia részévé kell válnia; azt kéri, hogy vegyék figyelembe az ipari tényezőt a stratégia három pillérében;
24. kedvezően fogadja a lisszaboni célok megvalósítását célzó cselekvési program tervét, és ragaszkodik ahhoz, hogy az pontos célkitűzéseket tartalmazzon a tagállamok felelősségére vonatkozóan; ugyanakkor úgy véli, hogy a tíz, téma szerint meghatározott prioritás nem veszi eléggé figyelembe a jelenlegi szakaszban az ipari ágazat kihívásait;
25. úgy véli, hogy az ipar versenyképességére kiható különböző közösségi politikák közötti szinergiák jobb kihasználása csak akkor lesz lehetséges, ha ez a célkitűzés szerepel a lisszaboni célokat megvalósító cselekvési programban;
26. prioritásnak tekinti a Bizottság jobb jogalkotás melletti elkötelezettségét; azt kéri, hogy az Európai Parlament és Tanács járuljon ehhez hozzá, felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozzanak meg ágazatonként pontos célkitűzéseket a már létező szabályozási keret egyszerűsítésére és teljes körű végrehajtására;
27. azt kéri, hogy fejlesszék az új szabályozások hatásvizsgálati eljárásait; sajnálja azt a tényt, hogy ezek az eljárások általában vállalatokra korlátozódnak, és fontosságuk ellenére sem elemzik a khatásokat a kis- és mikrovállalkozásokra; sajnálja továbbá ezekben az eljárásokban az átláthatóság hiányát és azt, hogy a vállalatokat képviselő szervezetek nem reagálhatnak a hatásvizsgálatokra; azt várja el a Bizottságtól, hogy egy átlátható és világos módszert állítson fel ezen eljárások lefolytatására, az ipari szektor szereplőinek hatékony részvétele mellett;
28. ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság konzultáljon valamennyi szociális partnerrel, különösen a szak-szervezetekkel;
29. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy stabil makrogazdasági keretrendszer álljon rendelkezésre, amelyre a vállalatok alapozhatják saját gazdasági előrejelzéseiket; hasznosnak ítéli meg ezért, hogy nagyobb mértékben támaszkodjanak az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásra (BEPG) és az európai foglalkoztatás-politikai iránymutatásra (EEPG);

Az európai ipart támogató intézkedések

30. hangsúlyozza, hogy számos létező intézkedés nem elég egyszerű ahhoz, hogy minden vállalat alkalmazni tudja; kiemeli azoknak az intézkedéseknek a fontosságát is, amelyekkel csökkenteni lehet a KKV-k adminisztrációs terheit; megjegyzi, hogy a jelenlegi közösségi programok bonyolultsága, az előírt garanciák, vagy az adminisztratív nehézségek miatt a kisvállalatok csak korlátozott mértékben részesülnek ezek előnyeiből; felkéri a Bizottságot, hogy javítsa ki ezeket, és hatékonyságuk növelése érdekében kezdjen konzultációt a vállalatokat képviselő szervezetekkel; különösen azzal a szándékkal, hogy kiszélesíti a KKV-k számára a K&F transzfer lehetőségeit; és a tagállamok támogatásával indítson célzott tájékoztató kampányt;
31. kéri, hogy a 7. Kutatási és Fejlesztési Keretprogram egy olyan világos, hosszú távú stratégiát irányozzon elő, amely megerősíti az ipari ágazat, benne a KKV-k innovatív képességeit; támogatja a hosszú távú ipari technológiai programok fejlesztését, összefogva az állami és magánszféra partnereit;
32. kéri, hogy erőteljesebben fejlesszék tovább a technológiai platformokat, tekintettel arra, hogy lényeges támogató eszközei az innovációnak és az európai iparnak; úgy véli, hogy a technológiai platformokat a főleg KKV-kból álló európai iparszerkezet figyelembe vétele mellett kell kialakítani;
33. kiemeli az európai gazdaság versenyképességi problémáját, amely egy paradoxon, hiszen (az EU-ban elegendő) tudományos ismeret van, de ennek innovációra vagy főként termelésre váltása nem elegendő mértékű; hangsúlyozza, hogy az ipar részvétele a pénzügyi támogatásban részesülő prioritások meghatározásában talán enyhít ezen a helyzeten, és hogy további erőfeszítésekre van szükség az ipar részvételének növelése és a KKV-k helyzetének javítása érdekében a 7. Kutatási és Fejlesztési Keretprogram tekintetében;

2005. június 9., csütörtök

34. kéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza a vállalatok meglévő hálózatainak és az EUREKA programnak – amelyben a vállalatoknak széles körű képviselése van – a 7. Kutatási és Fejlesztési Keretprogram keretén belüli konszolidációs lehetőségeit;

35. a többéves programtól versenyképességet és innovációt vár, amely támogatja az európai kisvállalkozásokat a fejlődésükben, továbbá, hogy a Kisvállalkozások Európai Chartája megvalósításának egyik eszköze legyen; úgy véli, hogy ezáltal ténylegesen lehetővé válna ezen vállalatok integrálása az EU ipari stratégiájába;

36. támogatja azt a célkitűzést, hogy csökkentsék a vállalatoknak nyújtott támogatások teljes mértékét, ugyanakkor hangsúlyozza a piac bizonyos hiányosságainak enyhítése érdekében nyújtott egyes támogatások hasznosságát, például mint a K&F-támogatás vagy a továbbképzés, különösen a szakképzés és a tanoncképzés, a tanácsadói szolgáltatások és a vállalatoknak nyújtott gazdaságfejlesztési segélynyújtás támogatását; úgy ítéli meg, hogy elengedhetetlen az ipar vonzerejének növelése a fiatalok körében, például a K&F támogatása, valamint az ipari szakmákkal és szaktudással kapcsolatos tájékoztatás erősítése által, amelyet a szakképesítések elismerésének és az egész életen át tartó tanulás európai politikájának kell kísérnie; aggódik az EK-Szerződés 87. cikk (3) bekezdése értelmében a jelenleg jogosultakon kívüli térségekben működő nagyvállalatok (néhány kivételtől eltekintve) részére nyújtott regionális támogatások tervezett teljes eltörlése miatt;

37. úgy ítéli meg, hogy az átfogó és kemény nemzetközi verseny összefüggésében egyre magasabban képzett és versenyképesebb munkaerőre van szükség;

38. azon a véleményen van, hogy a versenyképesség és foglalkoztatás céljának eléréséhez elsőbbséget kell biztosítani az oktatási és képzési kérdéseknek, különösen a technológiák területén; ennek érdekében a tagállamoknak egy objektív vizsgálatot kellene végezniük saját oktatási és képzési rendszerüket illetően;

39. hangsúlyozza, hogy támogatni kell egy hatékonyabb kutatási és innovációs politika megvalósítását, amelyben figyelembe veszik a kísérő intézkedéseket is, így a belső piac megvalósítását, továbbá egy olcsóbb, rugalmasabb szabadalmi politika megteremtését, nagyobb hozzáféréssel a KKV-k számára;

40. hangsúlyozza a tagállamok KKV-inak nyújtott állami támogatások fontosságát; felkéri a Bizottságot, hogy tartsa fenn a strukturális alapok keretében azokat a támogatási eszközöket, amelyek az ipar-áttelepítéseknek áldozatul esett régiók gazdasági és szocioökonómiai szerkezetátalakítását szolgálják; sürgeti, hogy ezekben a térségekben, és általában valamennyi kohéziós politikában, nagyobb mértékben vegyék tekintetbe a régiók kis- és mikrovállalkozásainak érdekeit; kéri ennek érdekében a Bizottságot és a Tanácsot a Kisvállalkozások Európai Chartájában foglalt ajánlásoknak a konvergencia, versenyképesség és együttműködés célkitűzés prioritásai közé történő integrálására;

41. elvárja, hogy a szellemi tulajdonról egy világosan megfogalmazott és hatékony keretszabályozás készüljön, és reméli, hogy a szellemi tulajdonjog védelméről és a közösségi szabadalomról szóló irányelveket elfogadják;

42. úgy ítéli meg, hogy a kísérő intézkedések fejlesztése igen lényeges szerepet játszik abban, hogy segítse az ipart az EU-n kívüli piacok meghódításában, és ezáltal aktív részt vállaljon a fejlődő országok növekedésében;

43. kéri a Bizottságot, hogy határozza meg azokat az eszközöket (például a kockázati tőkealapok), amelyek Unió szinten is alkalmazhatók az új vállalatok – különösen az új technológiai ágazatokban való – támogatására, továbbá a gazdaságélénkítést célzó intézkedések ösztönzésére;

44. támogatja azokat az ajánlásokat, amelyek lehetővé teszik a vállalatok nemzetközi szinten való fejlődését; kéri, hogy ezek legyenek érvényesek a kis- és középvállalatokra is; kéri a Bizottságot, hogy vegye igénybe a WTO által létrehozott védelmi mechanizmusokat, ha valamely európai iparág törvénytelen kereskedelmi gyakorlatok áldozatává válik;

2005. június 9., csütörtök

45. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi piacok nem egységes jellege akadályozza a kockázati tőke piacainak megfelelő működését, és ennek orvoslását prioritásnak tekinti a vállalatok pénzügyi forrásokhoz való könnyebb hozzájutása érdekében; felhívja a figyelmet annak szükségességére, hogy támogatni kell a vállalatok finanszírozási eszközökhöz való hozzáférést és a kölcsönös garanciarendszerekkel fedezett finanszírozás rendelkezésre állásának kifejlesztését; kéri, hogy fejlesszenek ki innovatív finanszírozási konstrukciókat annak érdekében, hogy megoldást tudjanak nyújtani a vállalatok, elsősorban a kis- és mikrovállalatok dologi és immateriális beruházási igényeire, különösen szabványok, ill. technológiavásárlási, környezetvédelmi és piacefejlesztési beruházások terén; továbbá erőfeszítések szorgalmaz annak érdekében, hogy kapcsolatot lehessen teremteni a saját források, a finanszírozási eszközök, a vállalatok, az ipar és az egyetemek között; kéri, hogy különös figyelmet fordítsanak e tekintetben a KKV-kat megcélzó eszközökre;

46. úgy ítéli meg, hogy a telítetlen piacok esetében, az állami hatóságoknak ösztönözniük kell a tevékenységek fejlesztését azokon a területeken, ahol a gazdasági szereplők túl nagyok itélik a kockázatot; ebben az összefüggésben sürgősen meg kell határozni azokat az ágazatokat, amelyekben a hozzáadott érték magas, különösen az új technológiák területén, és ezeket a minőségi munkahelyek teremtése érdekében az állami hatóságoknak támogatniuk kell; ezen túlmenően úgy véli, hogy a pozitív külső hatások forrásának tekinthető kutatási és innovációs tevékenységek fejlesztése is az állami hatóságok feladata;

47. hangoztatja, hogy egy hatékony iparpolitikának globális jellegűnek kell lennie, és reméli, hogy az Uniónak a 2007-2013 időszakra szóló új generációs külső segélyprogramjait stratégiaileg megfelelő módon használják fel az európai ipar, különösen a KKV-k nemzetközi megjelenésének előmozdítására és támogatására a harmadik országok piacain;

48. reméli, hogy az európai ipar, különösen a KKV-k jelentőségét és szükségleteit számításba veszik a 2007-2013 közötti időszakra szóló új pénzügyi terv készítésénél;

49. úgy ítéli meg, hogy a kommunikációs infrastruktúra és a logisztikai rendszer kulcsfontosságú szerepet játszanak a kibővített Unió iparfejlesztésének és gazdasági integrációjának támogatásában; úgy ítéli meg, hogy a transzeurópai közlekedési hálózatot, ezen belül különösen a határátkelési szakaszokat gyorsan meg kell építeni, és azt reméli, hogy a Közösség 2007-2013 közötti időszakra szóló költségvetése meg fogja adni ehhez a szükséges támogatást;

50. javasolja, hogy az állami támogatások reformjára irányuló tervek részeként világos megközelítést fektessenek le az összes ágazaton átnyúló innováció támogatására a lisszaboni célkitűzések égisze alatt; úgy ítéli meg, hogy az innovációnak – amelyet tágabb értelemben kell értelmezni, nem csak kizárólag a technológiai szempontokra leszűkítve – a Közösség iparpolitikai stratégiája alapvető célkitűzését kell képeznie;

51. felhívja a figyelmet arra, hogy ösztönözni kell minden olyan kezdeményezést, amellyel lehetővé teszik a vállalatok számára, hogy olyan méretűre fejlődhessenek fel, amelyre szükségük van a globális piaci versenyben való helytálláshoz;

52. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeres időközönként vizsgálja meg a kutatási és fejlesztési tevékenységek ösztönzésére irányuló politikák eredményeit, különösen a munkahelyteremtés szempontjából, hiszen az elemzésnek nem kizárólag a pénzügyi szint vizsgálatára kell korlátozódnia;

*

* *

53. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és nemzeti parlamentjeinek.